

KLAGANDE
Migrationsverket

MOTPART

Ombud:

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrättens i Göteborg, migrationsdomstolen, beslut
den 18 februari 2010 i mål nr UM 1627-10
(Migrationsverkets ärende nr)

SAKEN
Uppehållstillstånd

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsöverdomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

Syriske medborgaren _____ ansökte den 17 juli 2009 om uppehållstillstånd vid Sveriges ambassad i Oslo, Norge. Han åberopade anknytning till hustrun som är bosatt i Sverige.

Migrationsverket avslog ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd den 24 augusti 2009. Som skäl angavs i huvudsak att ansökan inte har lämnats in och utretts av en svensk beskickning eller svenskt konsulat i hemlandet eller det land där _____ annars är stadigvarande bosatt i enlighet med 4 kap. 20 § utlänningsförordningen (2006:97).

_____ överklagade till migrationsdomstolen som i beslut den 18 februari 2010 undanröjde det överklagade beslutet och visade målet åter till Migrationsverket för fortsatt handläggning. Som skäl angavs i huvudsak att bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen inte kan tillämpas för att avslå ansökningar som inte lämnats till en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat i hemlandet eller i det land där utlänningen annars är stadigvarande bosatt.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen, med ändring av migrationsdomstolens beslut den 18 februari 2010, fastställer verkets beslut den 24 augusti 2009. Till stöd för sin talan anför Migrationsverket bl.a. följande. Migrationsverket konstaterar att verket självt handlägger och bedömer ansökningar om uppehållstillstånd som ges in till svensk beskickning eller konsulat i ett land som inte är den sökandes hemland eller ett land där sökanden är stadigvarande bosatt olika. Inte heller domstolarnas avgöranden är enhetliga.

bestrider bifall till överklagandet. Han anför bl.a. följande till stöd för sin talan. Bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen reglerar endast vilken myndighet som ansökan ska ges in till och är således att anse som en ordningsregel. Om ansökan lämnats in till fel utlandsmyndighet är myndigheten skyldig att vidarebefordra den till rätt utlandsmyndighet. I annat fall måste Migrationsverket kunna uppdra åt den myndighet dit ansökan inlämnats att företa utredningen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Av 5 kap. 18 § första stycket utlänningslagen (2005:716) framgår att en utlänning som vill ha uppehållstillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i landet. Vidare framgår av 4 kap. 20 § första stycket utlänningsförordningen att en ansökan om uppehållstillstånd av en utlänning som inte befinner sig i Sverige ges in till och utreds av en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat i hemlandet eller i det land där utlänningen annars är stadigvarande bosatt.

Frågan som Migrationsöverdomstolen har att ta ställning till är om Migrationsverket, med hänvisning till bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen, haft fog för att avslå ansökan om uppehållstillstånd på den grunden att den sökande inte lämnat in ansökan i sitt hemland eller det land där han annars stadigvarande är bosatt.

Av artikel 16 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (direktivet) framgår under vilka förutsättningar medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening. Av punkten 1.a) i nämnda artikel följer att en sådan situation kan föreligga om villkoren i direktivet inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda. Artikel 5 i direktivet anger bl.a. vem som ska lämna in en ansökan samt när en sådan ansökan ska lämnas in. Direktivet innehåller dock inte någon bestämmelse om var en ansökan ska lämnas in.

Mot bakgrund av vad som anges i direktivet har Migrationsverket inte rätt att avslå en ansökan om uppehållstillstånd på den grunden att sökanden, i strid med bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen, har lämnat in ansökan till svensk beskickning eller konsulat i ett annat land än hemlandet eller det land där han eller hon annars är stadigvarande bosatt.

Migrationsverket har i enlighet med officialprincipen en utredningsplikt som innebär att ett ärende ska utredas så som dess beskaffenhet kräver. Det ankommer dock även på sökanden att medverka i utredningen (prop. 2005/06:72 s. 52). En utredning låter sig, enligt Migrationsöverdomstolens mening, bäst göras i sökandens hemland eller det land där han eller hon annars är stadigvarande bosatt. Även om ansökan lämnas in i annat land måste emellertid verket göra en materiell prövning av ansökan på den utredning som går att förebringa, varvid den enskilde står risken av att en fullgod utredning inte kan ske där.

Vid sådant förhållande har migrationsdomstolen haft fog för att undanröja Migrationsverkets beslut och visa målet åter till verket för fortsatt handläggning. Överklagandet ska således avslås.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

✓
föredragande